

S-a demonstrat încă o dată – nu pot ei fura cât puteți voi vota. Prezența masivă la vot atât în țară cât și în străinătate (470 de mii de voturi afara, Dumnezeu!) reprezintă adevăratul semnal de schimbare al clasei politice. Pe care trebuie să îl recepționeze corect și noul președinte al României...

Încerc să fiu foarte puțin critic cu dl Iohannis acum, la începutul mandatului domniei sale, să-i acord o perioadă de acomodare. Ea se va termina la primul gest politic pe care îl va face, gest pe care îl aștept însă cu răbdare.

Klaus Iohannis a luat peste 6 milioane de voturi în turul al doilea, adică mai mult decât dublu decât în primul. Și asta deși n-a convins pe nimeni că știe Constituția, n-a convins că înțelege contextul extern complicat, n-a convins că are o viziune economică ce ar putea scoate țara din ambiguitatea pseudoprogresistă în care se târăște din 1989(și, de fapt, această ambiguitate a început pe la începutul anilor 80).

Mai mult de jumătate din voturile primite de domnul Iohannis sunt voturi anti PSD, nici măcar anti Ponta, căci sunt voturi împotriva hoției. Adevăratul câștigător al alegerilor este DNA-ul, căci el i-a adus domnului Iohannis mai multe voturi decât a luat în primul tur.

Între cele două tururi, dl Iohannis a avut doar două momente bune, de care trebuie să țină cont în primul rând. Unul a fost declarația că nu negociază voturi, celălalt a fost momentul în care i-a cerut dlui Ponta, în direct la B1TV, să introducă "mâine" pe ordinea de zi a Parlamentului legea amnistiei pentru a fi "picată".

Ei bine, acel mâine, are calitatea de a nu deveni niciodată desuet. În ordine inversă, ACL (dar nu Iohannis, care din acest moment trebuie să înceteze să se mai manifesteze ca un lider ACL) trebuie să introducă mâine pe ordinea de zi a Parlamentului legea amnistiei (trecută deja de o cameră) pentru a fi "picată".

Apoi, trebuie imediat să înțeleagă ce înseamnă să fie Președintele Tuturor Românilor, care probabil l-au aplaudat pentru că nu le-a negociat "politicianist" voturile.

Iar aici e mult de scris (dar scriu căci momentul e istoric):

1. Dl Iohannis trebuie să înțeleagă și să NU repete greșeala făcută de președintele Traian Băsescu. Șeful statului este liantul dintre stat și societate. Este ultima linie de apărare a

interesului public și național. Constituția îi rezervă un rol, foarte important, de mediator, iar el trebuie să păstreze cumva încrederea societății, pentru că, în caz de crize președintele este cel care trebuie să se pună înaintea maselor, să le reprezinte și să le apere. Exemplul cel mai simplu care îmi vine în minte este marțea neagră – un legislativ antisocial votează dezincriminarea corupției... într-un astfel de caz președintele, iar nu liderii de opinie, iese în față, apără interesul național, cheamă lumea în stradă dacă e cazul. E tot un fel de mobilizare generală, la fel cum ieri, 16 noiembrie, nația s-a mobilizat să îl voteze pe Iohannis, dar, de fapt, într-un gest de autoapărare. Acesta este motivul pentru care dl Iohannis trebuie să-și câștige independența politică, să NU joace într-o tabără (aici a greșit Băsescu), să NU încerce să păpușărească politicieni, să NU încerce să guverneze.

2. Ar fi o greșeală din partea domnului Iohannis să încerce formarea unei noi majorități parlamentare. Dincolo de faptul că sintagma – toată puterea de o singură parte este periculoasă, e valabilă și pentru ceilalți, ACL-ul NU este reformat. Într-o măsură mai mică decât PSD-ul, dar încă într-o mare măsură, ACL-ul are probleme penale. Da, are și lideri de anvergură locală care s-au dovedit buni gospodari (și de la ei trebuie să plece reformarea ACL, în fond Iohannis însuși este acest tip de lider) are și un surprinzător de energic Cătălin Predoiu (care totuși încă nu este pregătit să devină premier) dar să nu uităm totuși că Guvernul îl dă parlamentul, în urma unor alegeri parlamentare. Recrutarea de dezertori din PSD ar contrazice pur și simplu spiritul declarației de ne-negociere a voturilor românilor. Pe de altă parte UDMR-ul a primit de la propriul electorat un mandat aproape imperativ de ieșire de la guvernarea alături de PSD (80% voturi pentru Iohannis în secuime, dar în turul doi, deci anti-PSD). Dar nu este treaba președintelui să formeze majorități parlamentare. Treaba sa este să se asigure că guvernul va avea o majoritate (oricare) în Parlament.

3. Victor Ponta. Iohannis trebuie să înțeleagă imediat ce vor cei 5 milioane de români care l-au votat pe Victor Ponta. Va fi și președintele lor, deci trebuie să înțeleagă ce speranțe au pus acei oameni în votul pentru Ponta. Apoi, să fim sinceri, cu toate plagiatele, stângăciile, ba chiar prostiile sale, Ponta este totuși cea mai bună variantă de lider pe care PSD-ul l-a dat vreodată. Iliescu era omul rușilor. Năstase și Geoană n-au fost cu adevărat niciodată lideri ai acestui partid, la fel cum nici Ponta n-a fost. Hrebenciuc a fost. Cozmâncă a fost. Iar acum liderul PSD este Dragnea. Demisia guvernului Ponta este necesară, probabil va fi cerută și din România și de la Berlin și de la Londra și de la Bruxelles, dar, paradoxal, noi toți trebuie să înțelegem că Ponta este singura șansă de reformare a PSD. NU Ponta a pierdut alegerile ci baronii infecți din spatele lui. Chiar dacă a evoluat mult de la băiatul de dorobanți care era când a devenit premier, Victor Ponta nu a reușit să-și controleze partidul. PSD și clica de penali care îl controlează continuă să fie o amenințare pentru România. Sigur, momentul nu-l ajută, dar Ponta ar trebui să se sprijine pe DNA pentru reformarea PSD, așa cum un Predoiu ar trebui să se sprijine pe același DNA pentru reformarea ACL. Recunoașterea elegantă a înfrângerii este o mână întinsă de Ponta lui Iohannis, iar acesta trebuie să o înțeleagă corect. Ponta trebuie să-și

asume eșecul organizării alegerilor și să demisioneze împreună cu guvernul său dar ar fi o greșeală din partea lui Iohannis să nu înțeleagă că s-a terminat campania iar un Dragnea este mult mai inteligent și mai periculos decât Ponta.

4. DNA. Acesta este adevăratul câștigător al alegerilor. Spuneți ce vreți, nu vreau să iau din gloria momentului Iohannis dar DNA a reprezentat motorul votului anti PSD. Și stați că abia urmează lucruri... PSD este la putere, are guvernul și parlamentul. Și mai are și o fereastră strâmtă de oportunitate (circa 6-8 luni) până vom intra în retorica alegerilor parlamentare din 2016. Cred că în perioada imediat următoare vom asista la câteva tentative desperade de rezolvare a unor probleme – eliberarea penalilor și grațierea celor amenințați de DNA, șpăgi contra cronometru, decapitări și instalări în instituții cheie... Îmi prognozez lui Klaus Iohannis un început de mandat furtunos. În zilele, săptămânile și lunile următoare vom asista la tot felul de tentative de acest fel. Iar el, Președintele, va trebui să stăpânească momentul, să-l managerieze cu succes și să apere valorile sociale. Are doar doi aliați, dar aceștia sunt puternici – Justiția, care trebuie consolidată prin scoaterea completă de sub control politic, și votul popular. Și mai are și niște instrumente cool – serviciile secrete. Acestea rămân întodeauna cool, dar sunt foarte eficiente.

5. Uniunea Națională. Președintele Traian Băsescu a încercat, dar a eșuat în tentativa de a uni societatea noastră pe proiecte mari, cum a fost pactul pentru educație. Sunt multiple proiecte pe care președintele, cu acordul guvernului, poate strânge consensul politic, prin negocieri Putere-Opoziție. Vă pot enumera vreo cinci dar cu adevărat importante sunt trei – locurile de muncă, învățământul și sănătatea. Ar mai fi politica externă (incluzând aici și Apărarea) și reforma constituțională, dar să rămânem la primele trei... În aceste domenii (ce implică vreo șapte ministere) România are nevoie de specialiști, nu de politicieni. Oricum partidele nu mai au specialiști. În aceste domenii (alea trei, pentru început) România are nevoie de meritocrație, nu de politrucii, are nevoie de consens și de coerență indiferent cine are majoritatea. Președintele poate conduce această unificare a românilor pe proiectele mari. Dacă le includem și pe celelalte două ajungem la concluzia că România are nevoie de un întreg guvern de tehnocrați, care să înfăptuiască un program clar, acceptat de toate partidele. Dar dacă ar impune asta, președintele Iohannis ar pica în păcatul manipulării majorității, păcatul lui Traian Băsescu. Nu mia vrem asta de la Iohannis. Poate testa clasa politică, îi poate întreba, dar consensul pe aceste probleme vine de la partide, deci nu trebuie nimic forțat.

AUTOR: MOISE GURAN

ARTICOL INTEGRAL PE BIZIDAY.RO